

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

V. Necessitas obtinendi Pallij decreta in Octava Synodo. Patriarchæ
Orientis Pallium ad Metropolitanos mittebant, sicut Summus Pontifex in
Occidente. Balsamo illustratus. An Metropolitanani Orientis ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

tium & temperamentorum Romanæ Curia-
callentissimus, cum ei Nicolaus primus ex-
probrasset privilegia à Benedicto Papa con-
cessa, inter quæ illud in primis eminebat ut
Pallium deferre posset *ad quotidianum usum*,
respondit privilegia illa nihil sibi novi juris
tribuere præter id quod præci Canones tri-
buunt Metropolitanis, attamen se nova hæc
decreta experiisse, eò quòd cum Ecclesia
Remensis sita esset in confinio duorum re-
gnorum, iis privilegiis indigebat ut terro-
rem injiceret quibusdam hominibus carna-
libus & animalibus, apud quos veteres con-
stitutiones canonicæ evulserant. *Privilegia
autem sedis apostolicæ non ideo petij ut mihi non
sufficeret quod sacri canones & decreta sedis Ro-
manæ Pontificum cuique metropoli sedi conce-
dunt . . . ut quia veteres constitutiones jam
quasi pro vili apud quosdam habentur, his novis
decretis carnales & animales homines territi,
quidam reverentius agerent contra Ecclesiam
mibi commissam.*

Hincmar. epist.
56. ad Nicol.
Vide supra lib. 1.
c. 1. 5. 8. & lib. 3.
c. 39. 5. 5.

V. Necessitas tamen obtinendi Pallij de-
creta est in Octava Synodo Oecumenica,
quæ Constantinopoli celebrata est anno
octingentesimo septuagesimo secundo, sub
Hadriano secundo: in qua statutum est de-
bere Metropolitanos confirmationem à Pa-
triarcha suo recipere, sive per impositio-
nem manuum, sive per concessionem Pallij.
*Ita ut earum (id est, sedium patriarchalium)
Præfules universorum Metropolitanorum qui ab
ipsis promoventur, & sive per manus impositio-
nem, sive per Pallij dationem, episcopalis dig-
nitatis firmitatem accipiunt &c.* Canon ille
non extat in editione Græca hujus Conci-
lij, sed tantum in versione Anastasij. Ex ea
autem id colligitur, consuevisse Patriarchas
Orientis Pallium ad Metropolitanos mitte-
re, quemadmodum à Summo Pontifice fie-
bat in Occidente. Quare non frustra ob-
servatum est superius, auctoritate sancti
Gregorij, Metropolitanos Orientis usum
Pallij habuisse, quod confirmatur ex respon-
sione Demetrii Chomatani, qui eo uti lici-
tum non esse ait nisi in festis Paschatis, Pen-
tecostes, & Natalis Domini. Ceterum hæc
Demetrii observatio lucem afferet Balsa-
moni scribenti Saccum, Sticharium, & Phe-
nolium indumenta esse quibus uti licet so-
lis Patriarchis. Quod intelligendum est de
usu ordinario & quotidiano; cum aliàs Me-
tropolitanis non concedatur nisi ex privile-
gio, & pro certis tantum anni diebus. In
Concilij namque Octavi canone xxvii.
prohibetur Metropolitanis ne quotidie Pal-
lio utantur in sacrificiis vel in ceteris fun-
ctionibus ecclesiasticis: *Omni tempore divini
officij, inquit canon, vel alijs ecclesiasticis mi-*

nisterij. Ex eo tamen colligi non potest non
licere Metropolitanis uti Pallio omni tem-
pore divini sacrificij, aut vi horum cano-
num adigi ad ejus depositionem ante con-
secrationem. quod tamen eruditissimo viro
hac nostra ætate placuisse video. Illa qui-
dem sententia locum habet quoad Omopho-
rion ordinarium, quod Episcopi ferebant
ut ceteras vestes vulgatas ævo Isidori Pelu-
sioræ, qui docet Episcopos illud deponere
consuevisse post recitatum Evangelium.
Consuetudo autem illa rationi prorsus con-
sentanea erat: quia cum Liturgia post Evan-
gelium inchoaretur, sumenda erant indu-
menta propria ad celebrandum sacrificium.

VI. Post devoratum ab Europæ Metro-
politani Pallij accipiendi necessitatem, quæ
à Concilio Octavo firmata est canone, no-
vas dein conditiones sibi à Summis Ponti-
ficibus impositas coacti sunt amplecti. Pri-
mum enim eò res devenit ut coacti sint
scripto polliceri subjectionem & obedien-
tiam apostolicæ sedi, & per omnia, præ-
cepta ejus canonicè sequi. Novi hujus ju-
ris repertor fuit Bonifacius Moguntinus in
synodo ab eo celebrata anno septingente-
simo quadragesimo secundo, ut discimus ex
ejus epistola ad Cudbertum. Antea enim
Metropolitani nulla alia lege tenebantur
quam ut fidei suæ professionem emitterent,
& observationem Canonum compvincia-
libus Episcopis pollicerentur in sua conse-
cratione. Nullam porrò obedientiæ spon-
sionem faciebant: quam adeo alienam à
prisco more censebat Leo primus, ut ad
Anastasium Thessalonicensem Episcopum
scribens in causa Attici Episcopi, à quo
Anastasius similem sponsonem exegerat, dix-
erit in ea signum injuriæ contineri. At post
Bonifacium nova clausula huic professio-
ni addita est, qua videlicet subjectionem &
obedientiam Romano Episcopo promitti
invaluit, ut videre est in veteri formula quæ
Caroli Calvi ætate in usu erat: *Beato vero
Petro & Vicario ejus debitam subjectionem &
obedientiam, Suffraganeis vero nostris adjuto-
rium me exhibiturum profiteor.* Illa nihilomi-
nus obedientia ad observationem canonum
coërcetur, id est, promittunt Metropolita-
ni se Summo Pontifici obedituros juxta Ca-
nones, hoc est, quoties jussa ejus canonum
statutis innitentur: *Per omnia, præcepta Petri
canonicè sequi.* Hanc enim esse horum verbo-
rum vim docet ipse Zacharias Papa ad Bo-
nifacium scribens: *Nec enim, inquit, ab hac
apostolica sede illa diriguntur quæ contraria esse
Patrum sive canonum statutis inveniantur.* Bo-
nifacius verò, qui sponsonis hujus vim in-
telligebat, eandem in propria causa adhi-

lib. 1. c. 1. 5. 8.

Vide Hincmar.
epist. 56. ad Nicol.
1. ad remissam
Ecc. Conc.

Form. tit. 1.
App. Tit. II.
Concil. Oct.

Tit. 1. c. 1.
Basilic.